

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОХОРОНИ ТА ЗАХИСТУ ВСТАНОВЛЕНОГО В УКРАЇНІ ПОРЯДКУ УПРАВЛІННЯ

Нестеренко Є.В.,
здобувач кафедри адміністративного права та адміністративної діяльності
Донецький юридичний інститут МВС України

У статті досліджено теоретичні положення адміністративно-правового забезпечення встановленого порядку управління. Проаналізовано поняття «охорона» та «захист» встановленого порядку управління, з'ясовано їх співвідношення. Надано обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення теоретичних положень у зазначеній сфері.

Ключові слова: адміністративно-правове забезпечення, охорона, захист, встановлений порядок управління.

Nesterenko E.V. / АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОЕ ОБЕСПЕЧЕНИЕ ОХРАНЫ И ЗАЩИТЫ УСТАНОВЛЕННОГО В УКРАИНЕ ПОРЯДКА УПРАВЛЕНИЯ / Донецкий юридический институт, Украина

В статье исследованы теоретические положения административно-правового обеспечения установленного порядка управления. Проанализированы понятия «охрана» и «защита» установленного порядка управления, выяснено их соотношение. Представлены обоснованные предложения по совершенствованию теоретических положений в указанной сфере.

Ключевые слова: административно-правовое обеспечение, охрана, защита, установленный порядок управления.

Nesterenko Y.V. / ADMINISTRATIVE AND LEGAL PROTECTION AND DEFENCE OF ESTABLISHED ORDER OF MANAGEMENT IN UKRAINE / Donetsk Law Institute, Ukraine

The article explores the theoretical principles of administrative and legal support of the established procedure management. Analysis of the concept of "protection" and "defend" of the established order management, by their relationship. Courtesy of reasonable suggestions for improvement of theoretical positions in this sphere. Forming in Ukraine of the democratic and legal state means that public activity of public and local self-government authorities gets new quality – democratic, legal and effective order of management, which is examined in many aspects: and as difficult multidimensional, socially meaningful politically – legal and organizationally – legal category, and as one of sides of bureaucratic specialization of administrative labour, and as an index of the state of the state system, it separate elements, it ... Scientifically theoretical basis of research was become by theoretical labours of specialists in industry of general theory of the state and right, theory of management, administrative law and process, economic right, and others like that. A research purpose consists in that on the basis of analysis of general theoretic and special researches of leading domestic and foreign research workers in industry administrative and some other fields of law, to carry out a scientific search and decision of problems of perfection of the legal providing is administrative of guard and defence of the order of management set in Ukraine. However, complication of the proper providing, guard and defence of the set order of management, consists in that circle of relations which need adjusting from the side of the state, grows constantly. Therefore perfection of administrative legislation as an important constituent of administrative reform heads for development of democratic principles, providing of guard and defence of relations, in the field of the set order of management, improvement of activity of institutes of state power and local self-government. Administratively legal defense of management enforcement includes for itself the complex of different organizationally legal, prophylactic measures which are carried out the organs of public management at direct participation of citizens and them association, and consist of different forms of supervision and control after implementation of current legislation in this sphere, providing of order of management, defence of rights and legal interests of participants of administrative relations, exposure and stopping of offences, attracting .

Key words: administrative and legal support, protection, established by the management.

Актуальність теми дослідження. Формування в Україні демократичної та правової держави означає, що публічна діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування отримує нову якість – демократичний, правовий та ефективний порядок управління, який розглядається в багатьох аспектах: і як складна, багатоаспектна, соціально значима політико-правова та організаційно-правова категорія, і як одна зі сторін бюрократичної спеціалізації управлінської праці, і як показник стану державної системи, її окремих елементів, її готовності вирішувати завдання, що стоять перед суспільством тощо. У найзагальнішому розумінні управління розглядається як категорія, що характеризує впорядкування взаємозв'язків і взаємодії певної множини елементів суспільства. Одним із видів управління, за допомогою якого формуються зв'язки в суспільному житті, є соціальне управління, в якому провідну роль відіграє управління державне, адже саме на нього покладається здійснення необхідних заходів впливу на суспільство чи його окремі ланки з метою їх упорядкування, збереження якісної специфіки, вдосконалення і розвитку. Однак складність належного забезпечення, охорони та захисту встановленого порядку управління полягає в тому, що коло відносин, які потребують регулювання з боку держави, постійно зростає. Тому вдосконалення адміністративного законодавства як важливої складової адміністративної реформи спрямовується на розвиток демократичних засад, забезпечення охорони та захисту відносин у сфері встановленого порядку управління, поліп-

шення діяльності інститутів державної влади та місцевого самоврядування.

Стан дослідження. Науково-теоретичним підґрунтям дослідження стали теоретичні праці фахівців у галузі загальної теорії держави і права, теорії управління, адміністративного права та процесу, господарського права тощо, зокрема В.Б. Авер'янова, М.І. Бажанова, О.М. Бандурки, Д.М. Бахраха, Ю.П. Битяка, С.М. Гусарова, С.В. Ківалова, А.М. Колодія, В.К. Колпакова, А.Т. Комзюка, Я.В. Лазура, В.І. Марчука, А.Ю. Олійника, В.Л. Ортинського, О.І. Остапенка, Л.О. Остапенка, В.П. Петкова, В.В. Сташиса, С.Г. Стеценка, Ю.О. Тихомирова, А.П. Шергіна та інших провідних науковців.

Мета дослідження полягає в тому, щоб на основі аналізу загальнотеоретичних та спеціальних досліджень провідних вітчизняних та зарубіжних науковців у галузі адміністративного та деяких інших галузей права здійснити науковий пошук та вирішити проблеми вдосконалення адміністративно-правового забезпечення охорони та захисту встановленого в Україні порядку управління.

Виклад основних положень. Говорячи про функціонування будь-якої системи чи органу, слід мати на увазі, що таке функціонування має бути відповідно забезпеченим. Термін «забезпечення» отримав досить широке застосування і тлумачення в юридичній науці. У словнику забезпечення тлумачиться як створення надійних умов для здійснення чого-небудь; захист, охорона когось, чогось від небезпеки [1, с. 281].

Серед науковців існують різні точки зору щодо сутності правового забезпечення. Наприклад, на думку М.Л. Шелухіна, правове забезпечення – це система нормативних і індивідуальних правових актів, що створюють правову основу. Вона визначається сукупністю правових засобів, якими досягається необхідний економічний результат [2, с. 7]. М.В. Цвік розглядає правове забезпечення як цілеспрямовану дію на поведінку людей і суспільні відносини за допомогою правових (юридичних) засобів [3, с. 327]. А.Ю. Олійник вважає, що правове забезпечення – це вплив на права і свободи громадян за допомогою певних юридичних засобів, насамперед норм права [4, с. 160]. Я.В. Лазур, аналізуючи сутність правового забезпечення, звертає увагу на сутність приписів і засобів, спрямованих на впорядкування суспільних відносин, їх юридичне закріплення, охорону, реалізацію й розвиток [5, с. 392].

Основа правового забезпечення управління становить формування та підтримання його нормативної бази як юридичного засобу досягнення реальної впорядкованості систем управління та їх ефективності. Нормативна база являє собою своєрідний організаційно-функціональний образ системи управління, виражений юридичною мовою, що відповідає її цільовому призначенню [6, с. 47]. О.І. Остапенко та Л.О. Остапенко вважають, що під адміністративно-правовим забезпеченням встановленого порядку управління слід розуміти сукупність норм, за допомогою яких визначаються, регулюються відносини, завдяки яким здійснюється нормальне функціонування органів державної влади, забезпечується охорона прав і свобод громадян [7, с. 5-6]. Виходячи з цього, під адміністративно-правовим забезпеченням встановленого порядку управління слід розуміти створення та підтримання умов для виконання вимог встановленого порядку управління за допомогою адміністративно-правових засобів у правовій сфері [8, с. 21].

Механізми забезпечення встановленого порядку управління являють собою внутрішню будову суспільних відносин у згаданій сфері та сукупність певних засобів, завдяки яким відбувається її функціонування. А.М. Колодій у механізмі забезпечення виокремлює такі елементи: а) норма права; б) правовідносини; в) акти безпосередньої реалізації прав і обов'язків; г) акти застосування норм права [9, с. 136]. Крім того, серед елементів правового регулювання також називають правореалізацію та відповідні акти, правосвідомість і правову культуру, законність правового регулювання [4, с. 123].

Існує декілька варіантів, які відображають позиції науковців стосовно складових механізму адміністративно-правового регулювання. Всі його елементи можна розділити на дві групи: функціональні та органічні. Функціональними складовими частинами механізму адміністративно-правового забезпечення встановленого порядку управління є елементи, які значною мірою впливають на його ефективність, тобто функціональні складові мають можливість якісно змінити механізм адміністративно-правового забезпечення. Вони суттєво впливають на його надійність.

Органічними частинами механізму забезпечення встановленого порядку управління можуть вважатися ті елементи, що визначають саму суть цього явища. Такими складовими є: 1) норма права; 2) акти реалізації норм права; 3) правові відносини [10, с. 66].

На основі розглянутих класифікацій у науці адміністративного права сформульовано таку структуру механізму адміністративно-правового забезпечення встановленого порядку управління: 1) норма права (адміністративно-правова норма); 2) правові відносини (адміністративно-правові відносини); 3) принципи дії механізму забезпечення порядку управління; 4) стадії порядку управління та їх забезпечення; 5) гарантії здійснення порядку управління; 6) акти застосування норм права [8, с. 20].

Адміністративно-правова охорона встановленого порядку управління, що розглядається в якості складової частини публічно-управлінської діяльності, призначена для вирішення завдання, пов'язаного із захистом та впорядкуванням даної групи суспільних відносин. Питання про співвідношення понять «охорона» і «захист» у науці є дискусійним. Одні автори під охороною розуміють заходи, які здійснюються державними й громадськими органами до початку порушення права, під захистом – заходи після їх порушення, з метою відновлення порушеного права. Тобто в зміст охорони включаються заходи, які спрямовані на попередження порушень, ліквідацію причин, що їх породжують, та створення умов для нормальної реалізації прав і обов'язків, а в зміст захисту – примусовий спосіб відновлення порушеного права [11, с. 11; 12, с. 14; 13, с. 19].

На думку інших учених, ці явища правової дійсності рівнозначні, тотожні або співвідносяться як ціле з частиною, їх відмінність умовна: як охорона, так і захист спрямовані на забезпечення реалізації прав, запобігання їх порушенню і активному втручанням, а також відновлення порушеного права [14, с. 59; 15, с. 187].

Стосовно співвідношення захисту та охорони аналіз діючого законодавства свідчить, що дані терміни вживаються поряд, але здебільшого мають різне значення. Так, наприклад, у Конституції України поняття «охорона» вживається в контексті «охорона праці, охорона громадського порядку, охорона здоров'я, охорона звання Президента, охорона прав і свобод» тощо; «захист» – «захист Вітчизни, державних символів, прав, свобод, професійних інтересів, суверенітету, територіальної цілісності» тощо [16]. У чинних Законах України, які регулюють охорону певних об'єктів (наприклад, охорона культурної спадщини, охорона прав на винаходи та корисні моделі), є окремі розділи – «Захист прав» (у Законі України «Про охорону прав на винаходи і корисні моделі»), «Захист традиційного характеру середовища та об'єктів культурної спадщини» (в Законі України «Про охорону культурної спадщини») і т.д. Таким чином, закони, що регламентують порядок охорони певних об'єктів, містять як норми, що встановлюють правила поведінки суб'єктів по відношенню до охоронюваного об'єкту, так і порядок захисту цих об'єктів від протиправної поведінки та посягань. Водночас закони, що регулюють питання захисту (прав споживачів, економічної конкуренції, населення від інфекційних хвороб тощо), за своїм змістом спрямовані на регламентацію порядку дій суб'єктів права з метою недопущення порушення гарантованих прав, максимального усунення можливостей такого порушення або порядку відновлення порушених прав шляхом закріплення відповідних прав, повноважень цих суб'єктів та органів державної влади, громадських організацій тощо [17, с. 46].

Правовідносини, пов'язані з охороною встановленого порядку управління, за своєю суттю – організаційні відносини, вони носять допоміжний характер, виникають, розвиваються лише з метою підтримання нормального порядку управління, а отже, ним детермінуються. Відносини з охорони встановленого порядку управління складаються не тільки заради забезпечення «чужого» інтересу, закладеного у відносинах, що складають порядок управління, а й «власного» інтересу, обумовленого місцем і роллю правоохоронного органу в механізмі владного управлінського впливу. Критерієм ефективності заходів, що здійснюються в досліджуваній сфері суспільних відносин, слугує не сама чистота, завершеність, впорядкованість охоронюваної системи в її правовому та структурному аспектах (тут ситуація далека від ідеальної), а реальний стан справ у сфері публічного управління.

Встановлений порядок управління являє собою складну соціальну систему з усіма притаманними їй ознаками, включаючи сукупність елементів, що утворюють її структуру, їх внутрішній взаємозв'язок і взаємодію з такими

соціальними системами, як державний і громадський порядок, громадська безпека та інші. Завчасно приречені на невдачі спроби розкрити сутність встановленого порядку управління без розгляду його в якості системи суспільних відносин. Попередній висновок про те, що елементами встановленого порядку управління є суспільні відносини, а в підсумку – дії й вчинки людей, має принципове значення, проте не вирішує остаточно проблем встановленого порядку управління як об'єкта правової охорони. Для теорії й практики важливо визначити, якою є сукупність цих відносин. Це необхідно для того, щоб не залишати без уваги ті з них, які потребують правового захисту. У процесі життєдіяльності з метою задоволення різноманітних інтересів громадяни взаємодіють з органами публічної влади та їх посадовими особами, з громадськими об'єднаннями. Правовідносини, що складаються в процесі такої взаємодії, наділені такими ознаками, як суб'єктивність, активність, свідомість і предметність [18, с. 6].

З маси індивідуальних відносин складається, а точніше кажучи, інтегрується система управлінських відносин, яка набуває такі інтегративні якості, як об'єктивність, типовість, стійкість, масовість та інші, не властиві окремо взятим індивідуальним відносинам. Таким чином, сутність управлінських відносин стає дедалі зрозумілішою, якщо спочатку виокремлюються й досліджуються такі ознаки, як збіг інтересів і єдність цілей.

Єдність мети та спільне вирішення становлять сутність і основу управлінських відносин, але досягається це шляхом вольового впливу на особу. Як справедливо зазначає професор В.Б. Авер'янов, у різних сферах соціального життя управлінські відносини складаються між людьми в процесі їх цілеспрямованої, свідомої, вольової діяльності. У них завжди виявляється цілеспрямована воля. Спочатку вони усвідомлюються людьми, а вже потім здійснюються [19, с. 37].

Управлінські відносини представляють результат організованої та узгодженої діяльності людей, що переслідують спільну мету. Це специфічний різновид відносин, який не є в чистому вигляді ні економічним, ні соціальним, ні правовим. Але в них чітко виділяються інтереси людей з приводу вирішення завдань у сфері економіки, політики, права, ідеології та інших сфер діяльності. Як не може бути управлінських відносин поза конкретною сферою соціального життя, так само не можна вирішити й соціально-економічні завдання, якщо суб'єкти не вступають при цьому у відносини управління. Управлінські відносини носять універсальний характер, в їх основі закладені такі наукові категорії й об'єктивні феномени, як свідомість (інтелект), воля, авторитет і реальна влада. Там, де існує влада і підпорядкування, наявні відносини управління [20, с. 138, 141, 143]. Характерною рисою управлінських

відносин є наявність субординації (адміністрування), тобто розпорядництво – на боці одного суб'єкта, а обов'язок виконання, підпорядкованість – на боці іншого.

Суспільні відносини у сфері встановленого порядку управління регламентуються значною кількістю законодавчих та інших нормативних актів, але їх чисельність не повинна викликати ілюзію міцності й стабільності цих відносин, швидше навпаки. Прагнення охопити правовим регулюванням якомога більше коло суспільних відносин у сфері управління на практиці призводить до бюрократизації державного апарату, зниження ефективності його діяльності, зниження ролі публічно-адміністративного управління, підвищення рівня корупції, розвитку негативних тенденцій, що в кінцевому випадку може призвести до системної кризи влади.

Стан порядку управління характеризується, перш за все, дотриманням процедурних і процесуальних правил поведінки в процесі виконавчо-розпорядчої діяльності. І в цьому сенсі встановлений порядок управління постає як процедурний аспект, процесуальний інститут управління. Разом із тим установлений порядок управління є цільовою соціальною системою, що відіграє важливу роль у функціонуванні механізмів держави і суспільства. Мета утвердження й підтримки встановленого порядку управління визначається не тільки матеріальними умовами розвитку суспільства, а й формою державного устрою, типом політичного режиму і в якості усвідомленої суспільної потреби відображається у правових нормах.

Висновки. По-перше, слід зауважити, що, попри різноманітність суджень вчених стосовно трактування правового забезпечення встановленого порядку управління, ми схилиємося до думки, що ключовий оціночний критерій цього явища полягає в наявності певної сукупності правових засобів, завдяки яким вирішуються завдання організаційно-управлінського характеру.

По-друге, охорона встановленого порядку управління – явище набагато ширше, ніж захист, адже останнє є складовою частиною першого.

На цій підставі можна зробити висновок, що адміністративно-правова охорона встановленого порядку управління включає в себе комплекс різноманітних організаційно-правових, профілактичних заходів, які здійснюються органами публічного управління за безпосередньою участю громадян та їх об'єднань і складаються з різних форм нагляду і контролю за виконанням чинного законодавства в даній сфері, забезпечення порядку управління, захисту прав і законних інтересів учасників управлінських відносин, виявлення та припинення правопорушень, притягнення винних до правової відповідальності, а також реалізації засобів адміністративно-правового і громадського впливу на правопорушників.

ЛІТЕРАТУРА

1. Великий тлумачний словник сучасної української мови / уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. – К.; Ірпінь: Перун, 2003. – 1440 с.
2. Шелухін М.Л. Правове забезпечення збереження вантажів при залізничних перевезеннях: автореф. дис. ... канд. юрид. наук / М.Л. Шелухін. – Донецьк, 2002. – 19 с.
3. Цвік М.В. Загальна теорія держави і права: підручник / [Цвік М.В. (ред.), Ткаченко В.Д., Рогачова Л.Л. та ін.]. – Х.: Право, 2002. – 432 с.
4. Олійник А.Ю. Теорія держави і права: навч. посібник / А.Ю. Олійник, С.Д. Гусарев, О.Л. Слюсаренко. – К.: Юрінком Інтер, 2001. – 176 с.
5. Лазур Я.В. Поняття, сутність та елементи адміністративно-правового механізму забезпечення прав і свобод громадян у державному управлінні / Я.В. Лазур // Форум права. – 2009. – № 3. – С. 392-398.
6. Ортинський В.Л. Управління в органах виконавчої влади України: навч. посібник / В.Л. Ортинський, З.Р. Кісіль, М.В. Ковалів. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 296 с.
7. Остапенко О.І. Адміністративно-правовий захист встановленого порядку в Україні: навч. посібник / О.І. Остапенко, Л.О. Остапенко. – Львів: ЛьвДУВС, 2008. – 345 с.
8. Марчук В.І. Адміністративно-правове забезпечення встановленого порядку управління в Україні органами внутрішніх справ: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 / В.І. Марчук. – Львів, 2011. – 234 с.
9. Теорія держави і права: навч. посібник / [Колодій А.М., Копейчиков В.В., Лисенков С.Л. та ін.]. – К.: Юрінком Інтер, 2002. – 368 с.
10. Стеценко С.Г. Адміністративне право України: навч. посібник / С.Г. Стеценко. – К.: Атіка, 2008. – 624 с.
11. Ворушило С.В. Адміністративно-правова охорона атмосферного повітря: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.07 / С.В. Ворушило. – К., 2010. – 22 с.
12. Рибачек В.К. Правова охорона атмосферного повітря за законодавством України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.06 / В.К. Рибачек. – К., 2010. – 20 с.

13. Охрана прав личности советским законодательством / Малейн Н.С.; Отв. ред.: Масляев А.И. – М.: Наука, 1985. – 166 с.
14. Темченко В. Особливості юридичного змісту термінів «захист» та «охорона» в механізмі забезпечення прав людини / В. Темченко // Вісник Академії управління МВС. – 2007. – №2-3. – С. 58-65.
15. Копейчиков В.В. Роль функции советского государства в создании благоприятных условий для реализации прав граждан в условиях развитого социализма. – М.: Юрид. лит., 1983. – 251 с.
16. Конституція України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
17. Вавженчук С.Я. Співвідношення понять «захист» та «охорона» трудових прав в чинному законодавстві / С.Я. Вавженчук // Форум права. – 2010. – №1. – С. 45-49.
18. Плеханов В. Д. О содержании категорий «общественные отношения», «общество», «личность» и их взаимосвязи // Перестройка общественных отношений и личность. – С.-Пб., 1998. – С. 6-7.
19. Державне управління в Україні (навчальний посібник). / За заг. ред. д.ю.н., професора Авер'янова В.Б. – К., 1999. – 266 с.
20. Миндагулов А. Х. Научные основы управления в сфере профилактики преступлений: дис. ... докт. юрид. наук: 12.00.08 / Миндагулов А.Х. – М., 1990. – 476 с.

УДК 347.734

ПРИНЦИПИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ

Оксинь В.Ю.,

здобувач кафедри конституційного, адміністративного та фінансового права

Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна»

У статті на основі правової думки вчених у галузі адміністративного права та діючого законодавства опрацьовані та визначені основні принципи адміністративно-правового регулювання банківської системи, окреслено напрями розвитку цього виду діяльності в сучасній Україні. Автор зазначає, що загальними принципами адміністративного права, які застосовуються у сфері адміністративно-правового регулювання банківської системи, є: принцип верховенства права, законність, принцип зв'язаності публічної адміністрації законом і підконтрольності суду, принцип гласності (але в певних рамках), принцип відповідальності, принцип самостійності.

Ключові слова: адміністративно-правове регулювання, об'єкт, банківська система, банки, легалізація, ліцензування, нагляд, принципи.

Oksin V.Y. / ПРИНЦИПЫ АДМИНИСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ БАНКОВСКОЙ СИСТЕМЫ / Открытый международный университет развития человека «Украина», Украина

В статье на основе правовой мысли ученых в области административного права и действующего законодательства проработаны и определены основные принципы административно-правового регулирования банковской системы, намечены направления развития этого вида деятельности в современной Украине. Автор отмечает, что общими принципами административного права, применяемыми в сфере административно-правового регулирования банковской системы, являются: принцип верховенства права, законности, принцип связанности публичной администрации законом и подконтрольности суда, принцип гласности (но в определенных рамках), принцип ответственности, принцип самостоятельности.

Ключевые слова: административно-правовое регулирование, объект, банковская система, банки, легализация, лицензирование, надзор, принципы.

Oksin V.Y. / PRINCIPLES OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION BANKOVSKOY SYSTEM / Open international University of human development "Ukraine", Ukraine

In this article the author defines the modern principles of administrative and legal regulation of the banking system based on the theory of administrative law, current legislation and thoughts on this perspective of scientists.

The author analyzes the opinions of scientists to define guidelines. First, the author analyzes the concept of the Right in general, and then more touching principles of administrative and legal regulation of the banking system. Were also examined some aspects of classification principles of law.

In the text indicating that the principles important role in the regulation of the banking systems of today.

Regarding of the principles of administrative and legal regulation of banking system quite appropriate to note that they are the foundation of administrative and legal mechanism. The principles are the active center in the formation and development of an effective system of social relations, which consists in this field.

Principles of administrative and legal regulation of the banking system in a concentrated and assembled express an objective basis, which must establish in the field of modern banking. Principles of calling activity to ensure all public administration, to determine their orientation and the need for action and isolate the most essential features that contribute to finding optimal paths in the spectrum of public relations.

The article is based on current legislation and processed determining the basic principles of administrative and legal regulation of the banking system, outlines the directions of this activity in modern Ukraine.

The author notes that the general principles of administrative law applicable in the field of administrative and legal regulation of the banking system are: the rule of law, legality, principle of coherence of public administration and accountability to the law court, the principle of transparency (but within limits), the principle of responsibility, The principle of independence.

Key words: administrative regulation, the object, the banking system, the banks, legalization, licensing, supervision, principles.

Україна належить до Романо-Германської правової сім'ї, де принципам приділяється важлива увага, без них важко собі уявити будь-який вид діяльності. Це стосується й адміністративно-правового регулювання банківської системи.

До проблеми визначення принципів адміністративно-правового регулювання банківської системи зверталися

вчені Я.О. Берназюк, М.В. Старинський, Д.О. Гетманцев, С.М. Баранов-Мохорт, В.Г. Першин, С.В. Очкурченко, С.О. Ніцимна, А.Й. Іванський, О.В. Сударенко, Т.В. Мазур, А.Г. Пишний, С.І. Лучковська, І.А. Шамрай, О.П. Орлюк, О.М. Селезньова, Т.А. Латковська, Г.Ю. Шемшученко та ін. Однак безпосередньо предметом їхніх досліджень принципи адміністративно-право-